

INDEX, SEV INSCRIPTIO- NES INTERPRETATIONVM, DVBITA- TIONVM, ET SOLVTIONVM, QVAE IN TOTO HOC OPERE CON- tinentur.

LIBER PRIMVS.

P R I M V S liber diuiditur in duas Interpretationes, seu declarationes, quarum prima dissoluit dubitationes quinque.

Primam, qua & qualis sit ipsa interpretatio, & de eius diffinitione.

Secundam, quo iure, & qua necessitate sit inducta, & quo casu facienda.

Tertiam, à quibus fieri potest, vel debet.

Quartam, quo modo facienda.

Quintam, quando facta possit variari.

INTERPR. I. DVBIT. I. Soluitur.

Per ipsius interpretationis diffinitionem, descriptionem multiplicem, vt infra sequitur.

DVBIT. II. Soluitur his perquisitis.

- I. Quo iure sit inducta.
- II. Qua necessitate.
- III. Ad quid interpretatio.
- IIII. Quo casu facienda.
- V. Quomodo dubium sit.

DVBIT. III.

A quibus fieri potest, vel debet interpretatio, soluitur, se-ri posse,

- I. Per notarium, vel scriptorem.
- II. Per interpretem idiomae.
- III. Per legatarium.
- IIII. Per heredem.
- V. Per testatorem, vel eum, cui testator commiserit.
- VI. Per quemlibet in sui praeiudicium.
- VII. Per executores testamentarium.
- VIII. Per Doctores, vel iurisperitos.
- IX. Per leges communes.
- X. Per statuta.
- XI. Per consuetudinem.
- XII. Per iudicem.
- XIII. Per Principem.

DVBIT. IIII.

Quomodo facienda sit interpretatio, soluitur, his inspectis.

- I. Quod sit apta interpretatio.
- II. Quod sit verisimilis.
- III. Ne sit captiosa.
- IIII. Vt cesset absurditas.
- V. Quod sit humana, atque benigna interpretatio.
- VI. Quod sit equa.
- VII. Quod cesset perplexitas, vel repugnantia.
- VIII. Ne videatur statim se correxisse.
- IX. Vt contrarietas cesset.
- X. Vt minus ledatur ius commune.
- XI. Quod in testamentis plenior interpretatio.

XII. Quando ue stricta, & limitata sit interpretatio in testamento, & qua odiosa, & qua fauorabilis sit.

DVBIT. V.

Quando facta interpretatio possit variari, soluitur discurrendo, vt sequitur.

- I. De Notario, seu scriptore, seu alio interpretante scripturam testamenti dubiam.
- II. De interprete declarante obscurum, & ignotum idioma.
- III. De legatario eligente.
- IIII. De herede interpretante & declarante.
- V. De testatore ipso declarante & alio, cui testator credi mandauerit.
- VI. De quolibet in sui praeiudicium declarante.
- VII. De executore testamentario.
- VIII. De Doctore interpretante.
- IX. De legibus, statutis, vel consuetudine interpretantibus.
- X. De iudice.
- XI. De Principe interpretante.

INTERPR. II.

Secunda uero interpretatio, seu declaratio duas dubitationes dirimit.

Primam per qua media fieri possit interpretatio.
Secundam ex quibus locis media ipsa sumi possint.

DVBIT. I. Soluitur medijs, quibus sequitur.

- I. Per coniecturas.
- II. Per indicia.
- III. Per argumenta.
- IIII. Per praesumptiones.
- V. Per verisimilia.

DVBIT. II.

Ex quibus locis superius enarrata media assumi possunt.

- I. Ex bono & equo.
- II. A natura.
- III. A consanguinitate.
- IIII. Ab amicitia & inimicitia.
- V. Ab affectione & charitate.
- VI. A contemplatione.
- VII. A subiecta materia.
- VIII. A continentia.
- IX. A consuetudine.
- X. Ab arbitrio uiuentium.
- XI. Ab aditu.
- XII. A necessitate.
- XIII. Ab euentu.
- XIIII. Ab effectu.